

Ponència **POLÍTICA**

Abril 2026

Carmen Ferrer

Miquel Jerez

Miquel Costa

Roberto Algaba

Nieves Bonet

José Sala

Andreu Roig

Mariano Juan

ÍNDICE

PONENCIA POLÍTICA SA FORÇA D'EIVISSA	2
A. Sa Força d'Eivissa	2
B. Las políticas del crecimiento y la sostenibilidad. Una isla de calidad	4
I. Recapitulando	4
II. Turismo y competitividad	8
III. Territorio, vivienda, movilidad. Gestión integral de la huella humana.	12
IV. Medioambiente y sostenibilidad	18
V. Inmigración: recuperar el control	21
C. Administraciones, participación y transparencia	24

ÍNDIX

PONÈNCIA POLÍTICA SA FORÇA D'EIVISSA	26
A. Sa Força d'Eivissa	26
B. Les polítiques del creixement i la sostenibilitat. Una illa de qualitat	28
I. Recapitulant	28
II. Turisme i competitivitat	32
III. Territori, habitatge, mobilitat. Gestió integral de la petjada humana	36
IV. Medi ambient i sostenibilitat	41
V. Immigració: recuperar el control	45
C. Administracions, participació i transparència	47

PONENCIA POLÍTICA | SA FORÇA D'EIVISSA

A. Sa Força d'Eivissa

1. El Partido Popular de Eivissa es la fuerza política ampliamente mayoritaria en Eivissa, somos **Sa Força d'Eivissa** y representamos las ideas y valores que confluyen y conforman el corpus ideológico del centro reformista y liberal.
2. El Partido Popular d'Eivissa aspira a seguir configurando una Eivissa con mayor bienestar y progreso, centrados en mejorar las condiciones de vida de los ibicencos, de las personas y preservando nuestra identidad singular en el marco de la España plural, en definitiva, preservando nuestro patrimonio territorial, ambiental e histórico-cultural.
3. Respondemos como partido, por tanto, a nuestro sentimiento de pertenencia a Eivissa y a España. Y en este sentido, lideramos las políticas que se dirigen a la defensa y reivindicación de nuestro hecho político insular propio y las que atienden a la insobornable voluntad de los ibicencos.
4. **Sa Força d'Eivissa** es el impulso que nos caracteriza y ha caracterizado siempre como pueblo para progresar; es la fuerza de nuestros hombres y mujeres, de la tierra y la mar, del polvo y la sal; es el carácter alegre y a la vez, confiado de nuestra gente; es la actitud decidida y al tiempo, la mirada escéptica hacia la modernidad que nos permite una ilusionada adaptación conservando nuestra propia esencia. **Sa Força d'Eivissa** es todo aquello que nos hace leales, pero al tiempo eminentemente independientes.
5. **Sa Força d'Eivissa** es también lo que nos ha permitido como pueblo mantener la esencia y al tiempo, convertirnos en algo mucho mejor; lo que hemos transitado desde la economía agrícola de subsistencia a una potente economía de servicios y lo que nos ha permitido también ir superando crisis y convirtiéndolas en oportunidades.
6. Superar las crisis y aprovecharlas como impulso eso es **Sa Força d'Eivissa**. Lo hicimos así en la crisis de los setenta cuando nuestra incipiente

industria turística nos permitió dar el salto, como decimos, de una economía de subsistencia a una potente economía de servicios. Lo hicimos nuevamente cuando en los ochenta nos convertimos en líderes turísticos y de la mano del turismo asistimos a las mayores tasas de crecimiento económico y prosperidad que nunca antes habíamos alcanzado. Lo hicimos en la crisis del Golfo en los noventa y las consecuencias que se derivaron, cuando supimos que el camino de superación de la crisis era la internacionalización de nuestras empresas. Lo hicimos en la crisis financiera cuando salimos de la misma añadiendo valor a nuestra industria turística y acometimos el gran proceso de su transformación y mejora. Lo hicimos en la pandemia cuando el cierre de nuestra industria nos obligó a desplegar políticas de protección a ciudadanos y empresas con las que abordar el mayor desafío sanitario al que nos hemos enfrentado. Y lo hicimos y hacemos, en fin, ahora que hemos planteado las políticas de contención y sostenibilidad para preservar y mejorar nuestro modelo turístico y productivo.

7. En este contexto histórico, en estos años de nuestra democracia cuando los ibicencos han buscado y buscan un referente giran la mirada hacia el Partido Popular de Eivissa. Cuando buscan una Administración que ayude en lugar de una que ponga trabas y abronque, dirigen su mirada hacia el PP de Eivissa. Y cuando buscan el equilibrio entre el progreso y el bienestar por un lado y la preservación territorial confían en el PP de Eivissa.

8. Los ibicencos, en su inmensa mayoría cuando necesitan un partido que defienda nuestra Historia, nuestra personalidad propia, nuestro presente y futuro compartido y lo reivindique frente quien sea (gobierno autonómico, central o europeo) los ibicencos saben que su mejor instrumento es el PP de Eivissa. En este sentido, nosotros, el Partido Popular d'Eivissa, también somos: **Sa Força d'Eivissa.**

9. Ser la fuerza política líder, la fuerza política mayoritaria; ser el proyecto político ampliamente respaldado, elección tras elección, por los ibicencos; ser **Sa Força d'Eivissa** supone un orgullo pero, al tiempo, una enorme responsabilidad.

10. No podemos disociar nuestra acción política, nuestra acción de gobierno de los intereses y necesidades de los ibicencos. Ocupamos la centralidad política y representamos muy mayoritariamente a los ibicencos porque hemos construido un partido moderno, de políticas modernas (acompañadas a las nuevas realidades y nuevos tiempos) que emplea lenguajes modernos, que acoge a todos y ha recuperado a todos en esta lucha.

11. **Sa Força d'Eivissa** es también, en nuestro caso, ser determinantes en las políticas del Govern balear y en las futuras políticas del Gobierno Popular de nuestro país. Nos comprometemos, estamos en primera línea defendiendo, pero nuestro peso relativo y cualitativo debe ser tenido en cuenta en las políticas del Govern y del Gobierno de la nación.

B. Las políticas del crecimiento y la sostenibilidad. Una isla de calidad

I. Recapitulando

12. Hemos demostrado en los gobiernos de estos años que era falaz el debate del decrecimiento. Si queremos ir más lejos de donde estamos hemos de crecer. Crecer con sentido, con la dirección bien puesta, corrigiendo los desequilibrios, ordenando nuestro crecimiento (límite de plazas hoteleras y extra hoteleras; regulación de entrada de vehículos, ordenación de accesos a calas y playas como venimos haciendo desde hace tiempo) pero crecer porque solo podemos allegar más recursos a sanidad, educación o servicios con creación de plazas de difícil cobertura, si crecemos. O solo podemos disponernos a hacer la gran inversión en infraestructuras educativas o en el ciclo del agua si crecemos.

13. Y hemos demostrado también que se puede crecer y al tiempo, hacer políticas de contención, gestionar nuestro éxito y ese debate: el de la gestión de nuestro éxito; el de la lucha contra el intrusismo y el aprovechamiento de la marca Eivissa; el del acceso a una vivienda digna a un precio asequible es el debate en que se centra esta legislatura y seguramente marcará también la próxima.

14. Han sido numerosas las medidas que hemos ido adoptando estos años y que han permitido combinar, bien la resolución de problemas enquistados como el procedimiento de legalización extraordinaria de construcciones en rústico cuando ya no es posible revertir la situación, bien una modificación del PTI -hecha con absoluto respaldo ciudadano- que al tiempo que nos permitía establecer límites nos ayudaba a eliminar reglas absurdas, por ejemplo, en las segregaciones de fincas.

15. El impacto de la reforma fiscal a la baja realizada desde el Govern del PP de Balears ha sido importante con la eliminación del Impuesto de sucesiones a familiares directos y la reducción al 50% de los colaterales. Hemos aprobado leyes de desburocratización y simplificación administrativa en multitud de materias como por ejemplo la externalización de informes urbanísticos. Eliminamos la Comisión Balear de Medio Ambiente.

16. Hemos aprobado normativa de limitación de vehículos; eliminado 9.000 plazas turísticas y en solo un año se ha logrado, en la lucha contra el intrusismo la retirada de más de 3.000 anuncios ilegales, eliminando 14.500 plazas turísticas más, reduciendo la presión humana en temporada alta según los índices del IBESTAT y aumentando la ocupación y la oferta reglada.

17. Todo ello va dando resultados de crecimiento, pero con contención y sostenibilidad: en 2024 vinieron un 3% menos de turistas, pero el gasto turístico creció un 6%. Este ha sido siempre el paradigma, los mismos o menos turistas pero que gasten más. En 2025 ha habido contención en el número de visitantes (+ 1,2%) y un incremento del 4,9% del gasto turístico.

18. En los últimos años, el archipiélago se ha situado entre las regiones más dinámicas de España, con un crecimiento del PIB del 4,2% en 2024, por encima de la media nacional. Asimismo, las Pitiusas (Eivissa y Formentera) han mostrado un comportamiento especialmente favorable, con un crecimiento acumulado del 14,8% del Valor Añadido Bruto entre 2019 y 2024, liderando la evolución económica dentro de Baleares. Las previsiones apuntan a una moderación del crecimiento en los próximos años, aunque manteniendo tasas elevadas, en torno al 3,2% en 2025, impulsadas principalmente por el turismo y la demanda interna.

19. En este contexto, el crecimiento económico sigue siendo un factor clave para la mejora de los indicadores socioeconómicos, si bien persisten retos estructurales como la dependencia del turismo, la presión sobre la vivienda o la productividad así como la sostenibilidad del destino y también en la actualidad la volatilidad energética, la fragmentación estratégica y la presión creciente sobre los recursos ya no es únicamente cuánto puede crecer el territorio, sino hasta qué punto es capaz de seguir generando prosperidad, cohesión y bienestar sobre bases sostenibles.

20. Este impulso ofrece una oportunidad para un desarrollo sostenible y diversificado, que reduzca la dependencia del turismo estacional y potencie nuevos productos turísticos: naturaleza, deporte, gastronomía, congresos y bienestar.

21. La isla de Eivissa afronta retos como la presión sobre la vivienda, la movilidad y los recursos naturales, que requieren políticas responsables y equilibradas. Es fundamental no sólo no perder sino reforzar la identidad cultural y patrimonial, poner en valor el producto local y atraer inversiones comprometidas que aporten mejoras directas a la comunidad.

22. Al mismo tiempo, se deben garantizar viviendas asequibles, transporte público eficiente y un crecimiento urbanístico ordenado, protegiendo el agua, gestionando residuos y conservando los ecosistemas marinos y terrestres. Así, Eivissa puede combinar sostenibilidad, bienestar social y competitividad económica, asegurando un futuro que respete su esencia y fortalezca su identidad.

23. Para mejorar el producto turístico en Eivissa es clave seguir impulsando una estrategia de diversificación que permita reducir la dependencia del modelo estacional centrado en el verano, apostando por segmentos capaces de atraer visitantes durante todo el año, desarrollando más productos vinculados al turismo de naturaleza (senderismo, cicloturismo, observación de paisajes y espacios protegidos), el turismo deportivo (eventos internacionales, retiros de entrenamiento, deportes náuticos), y el turismo de congresos y eventos profesionales (MICE), aprovechando la conectividad y la

imagen de marca de la isla. A estos se pueden sumar otros nichos con alto potencial como el turismo gastronómico basado en producto local, el turismo cultural y patrimonial, el bienestar y la salud (retiros, yoga, spas), o el turismo creativo y musical más allá del ocio nocturno y los nómadas digitales en cuanto mejora nuestra capacidad de conexión independiente de la geografía.

24. Todo ello requiere inversión en infraestructuras adaptadas, promoción segmentada en mercados emisores con menor estacionalidad, colaboración público-privada y una planificación que garantice la sostenibilidad del destino, tanto en términos ambientales como sociales y económicos, reforzando la calidad de la oferta y aumentando el gasto medio por visitante sin incrementar la presión sobre el territorio.

25. Hemos de promover la figura del Inversor Comprometido. Todo inversor que desarrolle proyectos en Eivissa contribuya a nuestra estrategia de desarrollo y ha de venir con iniciativas concretas de mejora de la isla como incentivo para su inversión. Esto podría incluir, por ejemplo, aportaciones a la conservación de espacios naturales, programas de rehabilitación patrimonial, desarrollo de infraestructuras sostenibles, o acciones para mejorar la movilidad y los servicios públicos. Este enfoque no solo promueve la responsabilidad social de las inversiones, sino que garantiza que el crecimiento económico genere un impacto positivo directo en la calidad de vida de los residentes y en la sostenibilidad de la isla, alineando los intereses privados con el bienestar comunitario y la protección de los recursos locales y no desvinculando su estrategia particular a la estrategia como comunidad.

26. Es prioritario poner en valor la identidad cultural y patrimonial de Eivissa como elemento diferenciador dentro de su estrategia turística, no solo como reclamo para el visitante, sino como eje de cohesión social. Esto implica desarrollar políticas responsables que integren tanto a la población residente como a quienes visitan la isla, fomentando un modelo en el que la cultura local —tradiciones, patrimonio histórico, gastronomía y formas de vida— sea respetada, protegida y compartida de manera auténtica.

27. En este contexto, resulta fundamental impulsar medidas de integración social dirigidas a la población residente, especialmente teniendo en cuenta el importante crecimiento demográfico derivado de la inmigración en los últimos años, tanto de trabajadores vinculados al sector turístico como de nuevos residentes internacionales. Potenciar políticas voluntarias como programas de formación e inserción laboral, aprendizaje del idioma, participación en la vida comunitaria y acceso equitativo a servicios públicos. Un dato claro que refleja la intensidad del fenómeno migratorio reciente en Eivissa es que la población de la isla ha pasado de unos 154.186 habitantes en 2021 a más de 164.000 en 2025, lo que supone un aumento de alrededor de 10.000 personas en apenas cuatro años (INE).

II. Turismo y competitividad

28. En 2019 dijimos que debíamos centrarnos en la eliminación de la oferta turística ilegal, que era el verdadero problema de la masificación y al tiempo el verdadero problema de la legalidad tanto en transportes, como en alquileres turísticos.

29. Seis años de trabajo continuado han dado frutos en transportes (hoy damos la batalla diaria contra la oferta ilegal y taxis pirata), en vallas publicitarias (la retirada de vallas publicitarias ilegales ha sido masiva en estos 6 años) y en oferta turística ilegal (hoy podemos decir que se han eliminado los anuncios de alquileres ilegales en la principal comercializadora Airbnb).

30. El Sistema de inteligencia Turística del Consell ha contabilizado los turistas de abril a agosto de 2024 y de abril a agosto de 2025 y el resultado ha sido 2.000 turistas menos cada día y sin embargo han aumentado las reservas legales en 5.000 personas al día. Lo que quiere decir, que vienen menos turistas y los que vienen van a la oferta legal, en concreto ha habido una media diaria de 7.000 turistas menos en la oferta ilegal.

El ejemplo más visible de este enfoque es el trabajo realizado con la plataforma de anunciantes más importante donde se ha pasado de unos 4.400 anuncios activos a unos 1.800, lo que equivale a la eliminación de unas

14.500 plazas turísticas ilegales. El impacto agregado de esta estrategia se refleja en el Índice de Presión Human (IPH) del IBESTAT ya que en agosto de 2024 el IPH medio fue de 316.076 personas presentes a diario mientras que en agosto de 2025 descendió a 297.307, casi 19.000 personas menos al día en plena temporada alta, un ajuste del 5,9% que devuelve la isla a niveles de 2014.

31. La gestión del éxito turístico, las políticas dirigidas a gestionar los flujos y corregir el desequilibrio entre lo planificado y la realidad, o sencillamente paliar la saturación o la congestión, tiene como reverso que quienes al inicio apreciaban y juzgaban negativamente la saturación, cuando les afecta directamente la rebaja de la saturación pasan juzgar negativamente esa menor saturación porque directamente les afecta.

Los datos de 2025 ofrecen una lectura clara. En el conjunto de la temporada turística alta, entre 1 de junio y 30 de septiembre el IPH registró una reducción media de 13.366 personas presentes cada día respecto de 2024 . En agosto el descenso fue de prácticamente 19.000 personas situando la presión a niveles de 2014 y ello a pesar de que Eivissa tiene hoy 30.951 residentes más que entonces. Es decir, si el IPH cae a niveles de hace 11 años a pesar de un fuerte incremento de la población residente significa que el origen de la presión humana estaba en dinámicas que no forman parte de la economía formal.

32. Por otro lado, también hemos de ser conscientes de que el mercado corrige toda aquella oferta que no cumple los estándares o que juzga con precios y calidad fuera de mercado y esto también hay que tenerlo en cuenta. El reto aquí es explicar que se han de acomodar lo planificado y la realidad pues si se deja la actividad (legal e ilegal) al descontrol, el destino va a sufrir no sólo un desajuste de recursos en lo inmediato que genere malestar interno, sino que el propio modelo turístico va a quebrar a medio plazo por la mala experiencia del visitante. Dicho de otra manera, si el visitante experimenta saturación, dejará de venir y eso afectará al sector legal, por lo que las medidas de lucha contra la ilegalidad pueden tener un efecto negativo a priori, pero garantizan la sostenibilidad del modelo.

33. Eivissa no es solo un destino turístico, es un territorio con identidad, patrimonio y comunidad. El modelo del Partido Popular sitúa a las personas y al territorio en el centro de las decisiones, con un compromiso claro:

garantizar que el turismo sea compatible con la calidad de vida de los residentes.

34. Gobernamos con hechos. Hemos puesto en marcha el control de vehículos en verano, combatido con firmeza la oferta ilegal de viviendas turísticas y mejorado la gestión del agua y de los residuos. Son decisiones valientes que ordenan la economía, corrigen abusos y aseguran que el crecimiento se desarrolle dentro de márgenes sostenibles. Todo ello se hace desde la gobernanza compartida y la colaboración público-privada, que permiten multiplicar el alcance de las políticas y consolidar consensos duraderos.

35. Nuestra apuesta es la diversificación y la calidad. Además del sol y playa, impulsamos el turismo familiar, cultural, deportivo y de congresos. Queremos atraer visitantes responsables, que respeten nuestra isla, valoren nuestra cultura y convivan en armonía con la comunidad. Esta apuesta por la diversificación y la calidad ha de permitir que las inversiones privadas en materia turística hayan de dirigirse hacia productos de alto valor añadido, revitalizando elementos patrimoniales, potenciando el producto local o creando productos singulares y todo ello, así como las plazas turísticas asociadas debe quedar regulado en el Plan de Intervención en ámbitos turísticos de la Eivissa.

36. El turismo y la vivienda van de la mano. No puede haber turismo de calidad sin una isla habitable para quienes la sostienen. Por eso impulsamos vivienda asequible para residentes, transporte público gratuito y sostenible, y servicios que mejoran la vida de los ibicencos y la experiencia de quienes nos visitan.

37. Defendemos un modelo turístico basado en la sostenibilidad, la corresponsabilidad y la legalidad. Un modelo que rechaza los excesos y apuesta por la calidad, el respeto al entorno y la convivencia. Eivissa sostenible es construir mejores lugares para vivir y, por tanto, mejores lugares para visitar.

38. Se propone impulsar medidas estratégicas basadas en un crecimiento económico equilibrado que combine sostenibilidad ambiental, social y económica, apostando por diversificar el modelo productivo más allá del turismo mediante el fomento de sectores como la innovación en la agricultura, la pesca y la ganadería, la economía azul y las energías renovables, al tiempo que se incentiva la productividad empresarial a través de la digitalización y la formación del capital humano o la tecnificación de los procesos.

39. El producto local de Eivissa, desde su gastronomía hasta sus artesanías y productos agrícolas, actúa como un auténtico imán para un segmento de turismo cualitativo, especialmente el mercado gastronómico, que busca experiencias auténticas y vínculos con la cultura del destino. Poner en valor estos productos de mar y tierra no solo incrementa el atractivo turístico, sino que también genera un efecto multiplicador en la economía local, promoviendo pequeñas y medianas empresas, cooperativas y productores tradicionales. Promover rutas gastronómicas, ferias de productos locales, mercados artesanales y certificaciones de calidad permite diferenciar la oferta de la isla, atraer visitantes de mayor poder adquisitivo y fomentar un turismo sostenible que respete la identidad cultural y el entorno de Eivissa.

40. Impulsar el crecimiento y la competitividad de las pequeñas y medianas empresas (pymes) de Eivissa a través de una combinación de incentivos fiscales, apoyo a la digitalización, simplificación administrativa y fomento de la internacionalización.

41. Apoyar a las pymes en Eivissa fortalece la economía local y reduce la dependencia exclusiva del turismo, fomentando la creación de empleo para residentes y reteniendo talento juvenil, al mismo tiempo que impulsa sectores como la gastronomía, la artesanía y los servicios innovadores, diversificando la actividad económica, reforzando la identidad cultural y el atractivo turístico basado en experiencias auténticas, promoviendo negocios sostenibles y la economía circular para cuidar el medio ambiente de la isla, y fortaleciendo un tejido empresarial resiliente y competitivo capaz de enfrentar crisis económicas.

42. Impulsar a la empresa familiar y activar en la medida que sea posible su relevo generacional y poner en valor los incentivos fiscales que bonifican a la continuidad de la empresa familiar.

43. Crear tejido empresarial que fomente la creación de empresas, el retorno del talento y la competitividad con la supresión de los sobrecostes de la insularidad.

44. Se pueden desarrollar políticas de recuperación marina orientadas a la conservación de ecosistemas costeros y submarinos, como praderas de posidonia, arrecifes y zonas de interés ecológico, con el objetivo de incentivar el turismo de submarinismo y otras actividades acuáticas. Este segmento turístico es cada vez más relevante, ya que atrae a visitantes interesados en experiencias sostenibles y de calidad, genera un alto gasto medio por persona y contribuye a desestacionalizar la demanda, al no concentrarse únicamente en los meses de verano. Además, el turismo de naturaleza marina está en crecimiento a nivel internacional, demostrando ser rentable y capaz de diversificar la economía local, al tiempo que promueve la conciencia ambiental y la protección de los recursos marinos de Eivissa

III. Territorio, vivienda, movilidad. Gestión integral de la huella humana.

45. La reciente modificación número 2 del Pla Territorial Insular (PTI) marca un antes y un después en la ordenación de Eivissa. Por primera vez, en estos años de gobierno, se limita de forma clara la posibilidad de destinar el suelo rústico a usos turísticos. Con esta decisión, el Partido popular d'Eivissa protege los recursos naturales —en especial el agua— y preserva el campo ibicenco frente a la presión de la turistificación.

46. Esa misma modificación nos ha permitido dar solución a cuestiones largamente solicitadas por los ibicencos como por ejemplo ajustar las segregaciones entre fincas además de otras.

47. De esta manera, la estrategia territorial se convierte en una herramienta esencial para avanzar hacia un modelo equilibrado:

- Prioriza el uso responsable del agua como condición previa a cualquier crecimiento.
- Ordena la actividad turística y residencial en función de la capacidad de carga del territorio.
- Refuerza la coherencia entre sostenibilidad, cohesión social y calidad de vida.

48. El crecimiento ilimitado y descontrolado ya no es compatible con nuestro proyecto de isla. El futuro debe construirse sobre la sostenibilidad y el arraigo, no sobre la especulación ni la improvisación.

49. Y al mismo tiempo que somos conscientes de que el crecimiento descontrolado no genera bienestar, sino que nos empobrece y genera malestar pensamos también que no hay un modelo alternativo que garantice mayor bienestar que el que venimos desarrollando desde los años 60. No somos de prohibir, somos de gestionar, de regular, de ordenar para seguir haciendo compatible nuestra forma singular de vida, nuestra forma genuina de desarrollo y progreso.

50. Eivissa no es un problema. El éxito no es un problema. Es un reto. Y es un reto que afrontamos desde lo que somos. Eivissa es un mosaico de personas que han venido de toda España y de todo el mundo a construir una de las sociedades más abiertas, dinámicas y orgullosas de este país. Esa apertura es una fortaleza. Es parte de nuestra identidad.

51. Pero también tenemos que decir algo con la misma claridad: Eivissa es una tierra de oportunidades para quien viene a aportar, a trabajar y a respetar nuestras normas. No lo es para quien viene a aprovecharse de la isla desde la ilegalidad y la competencia desleal.

52. Aquí no sobra nadie que quiera formar parte, pero sí sobra quien no respeta y desde este convencimiento abordamos el reto que tenemos: gestionar el éxito sin renunciar a lo que somos. Un reto complejo, que no se resuelve con eslóganes sino con gestión, con datos y con decisiones valientes.

53. Frente a quienes simplifican, nosotros decimos la verdad: los problemas son complejos y requieren soluciones específicas, por eso nuestro modelo es claro: gestión de flujos, mejora de servicios y soluciones concretas para cada problema.

54. Eivissa no puede crecer sin orden. La saturación no se combate con prohibiciones ideológicas, sino con gestión inteligente de flujos. Y cuando hablamos de gestión de flujos, no hablamos solo de transporte.

55. Hemos de ordenar la movilidad y para ello la ordenación de los vehículos de rent a car, caravanas y vehículos que llegan de fuera es un hito, es un sistema de limitación y control que ya es referencia para otras islas.

56. Por otro lado, reforzamos servicios: nuevo contrato de autobús, más capacidad y mejor cobertura y apostamos por la promoción tarifaria del transporte público, para que quienes más lo necesitan puedan moverse en un contexto de subida constante de precios, y especialmente de impuestos por parte del Gobierno.

57. Hemos de reducir la huella humana eliminando la ilegalidad. La saturación no la genera solo la actividad regulada, sino especialmente la ilegal. Por eso la lucha contra el intrusismo es también una política de gestión de flujos con eliminación de oferta ilegal en plataformas, control e inspección coordinada, colaboración público-privada. Cada plaza ilegal que desaparece es presión que se reduce.

58. Hemos de gestionar correctamente el parque de vivienda porque la vivienda también es gestión de flujos y para ello, hemos de sacar al mercado vivienda vacía, dar seguridad al propietario, movilizar vivienda privada y pública. Cada vivienda cerrada es mayor presión al sistema. No se trata de crecer menos, sino de ordenar mejor lo que ya tenemos.

59. Y precisamente gestionar los retos anteriores, tiene un efecto directo en la disminución de los residuos generados y el agua consumida, factores clave de nuestro futuro más inmediato.

60. Gestionar flujos, como decimos, es eso: movilidad, legalidad y vivienda funcionando de forma coherente.

61. Sin duda la gran crisis de vivienda que padecemos no puede entenderse sin los efectos perniciosos de las políticas socialistas de vivienda en Illes Balears durante dos legislaturas y ahora en estos ocho años de gobierno socialista en nuestro país. Hemos asistido a un crecimiento desorbitado de los precios consecuencia directa de políticas equivocadas, de políticas que han hecho imposible el desarrollo de la oferta.

62. El problema de la vivienda no es único. Es la suma de varios factores, y cada uno exige su propia solución. Hay vivienda que no está en el mercado, en el caso de Eivissa hay miles de viviendas vacías mientras hay familias que no encuentran alquiler y la causa directa de esto es la inseguridad jurídica del propietario.

63. Hoy, muchos propietarios prefieren no alquilar antes que arriesgarse a: impagos, procesos judiciales interminables, ocupación y hay que decirlo con claridad: sin propiedad privada protegida, no hay vivienda.

64. Frente al partido socialista y sus socios que han optado por atacar al pequeño propietario. Nosotros defendemos lo contrario: seguridad jurídica, agilización de desahucios frente a impago, facilidades para sacar vivienda al mercado, porque cada vivienda que vuelve al mercado es una solución inmediata.

65. Por otro lado, falta de oferta. Aquí la evidencia es clara. La propia Comisión Europea señala que la crisis de vivienda se explica por un desajuste entre oferta y demanda agravado por burocracia, falta de suelo disponible y exceso de regulación.

66. En España se necesitan millones de viviendas adicionales, y una de las principales barreras es la lentitud administrativa. Por eso, nuestra línea es clara: eliminación de la necesidad de licencia en muchos supuestos, sustitución por sistemas de control a posteriori, generalización de informes

urbanísticos por entidades privadas homologadas, reducción drástica de plazos.

67. Además, para generar oferta en un momento de excepción hace falta replantearse algunos parámetros que han informado nuestros urbanismos como las densidades, las intensidades de usos, las alturas, todo ello requiere de un proceso de reflexión. Como también es necesario en este momento de excepción el desarrollo de los Proyectos Residenciales Estratégicos que contempla la legislación autonómica.

68. Pero igualmente, no basta con generar oferta. Hay que orientar esa oferta. Por eso defendemos: reserva de suelo para residentes, porcentaje específico para jóvenes empadronados desde hace años, prioridad a quienes forman parte de esta comunidad. Asimismo, seguiremos trabajando para incorporar diversas cuestiones que permitan dar soluciones a determinados problemas como son la necesaria concordancia entre las diferentes edificaciones legalizadas en la misma parcela y la realidad registral o también equiparar el tratamiento en las segregaciones de fincas según las fincas hayan sido adquiridas por pacto sucesorio o en herencia.

69. Y, además, es necesario que el gobierno central actúe, no puede seguir manteniendo solares vacíos mientras otras administraciones ceden suelo público. Es necesario que el Estado construya y deje de trasladar la responsabilidad a otros.

70. También tenemos en las viviendas para el personal temporal un reto singular que afrontar y por ello planteamos: equipamientos específicos en zonas turísticas, soluciones adaptadas a trabajadores de temporada.

71. Por otro lado, hay soluciones de vivienda que no son soluciones y así el control de alquileres no funciona. Siempre que se han controlado, los datos demuestran que hay una caída significativa de la oferta, reducción de contratos, aumento del alquiler temporal. Es decir, los controles no solucionan el problema, lo desplazan, redistribuyen la escasez, pero no la eliminan. Por eso nosotros apostamos, por lo contrario: aumentar la oferta, no restringirla.

72. En movilidad aplicamos exactamente el mismo principio que en el conjunto de la política pública: no se trata de prohibir por ideología, sino de ordenar para que el sistema funcione mejor.

73. Durante años, Eivissa ha sufrido un crecimiento desordenado del parque móvil que no respondía a la capacidad real de la isla. Ha habido un momento que más coches no significaban más movilidad, sino más congestión, más tiempos de desplazamiento y peor calidad de vida.

74. Por ello hemos afrontado un cambio estructural para ordenar los flujos de entrada de vehículos y por primera vez, la isla fija un límite y un sistema de control real sobre cuántos vehículos puede asumir en temporada alta con el objetivo claro de reducir la presión sin limitar la actividad económica ni la movilidad de residentes y trabajadores.

75. Y lo hacemos, además, diferenciando, protegiendo la movilidad de residentes, garantizando la actividad económica y actuando sobre los excesos que generan saturación, porque no todos los flujos tienen el mismo impacto, y la política pública tiene que ser capaz de distinguirlos.

76. Pero ordenar la movilidad no es solo limitar. Es también ofrecer alternativas reales por eso, el nuevo contrato de transporte público supone otro salto importante: más líneas, mejor cobertura territorial, mayor frecuencia y un sistema más moderno y eficiente

77. A lo anterior, se suma la apuesta por la promoción tarifaria del transporte público, clave en un contexto en el que las familias y trabajadores están sufriendo una subida constante de precios —y especialmente de impuestos—.

78. El transporte público tiene que ser una alternativa real, no una opción residual y esto implica hacerlo accesible, competitivo y útil en el día a día. En definitiva, nuestro modelo de movilidad responde a una idea muy clara: menos desorden, más eficiencia; menos saturación, más capacidad de movimiento; menos improvisación, más planificación.

79. Y también en este ámbito de gestión y reducción de la huella humana la lucha contra el intrusismo nos permite afirmar que el turismo no es el desequilibrio, el desequilibrio lo genera la ilegalidad y hoy actuamos en eliminación de oferta ilegal en plataformas; colaboración con el sector privado; coordinación institucional a través de la Mesa de lucha contra el intrusismo y el resultado de todo ello es: una reducción clara de la presión en temporada alta, medida a través del índice de presión humana. Esto no es discurso. Es gestión con resultados y además, es un modelo que ya se está extendiendo al resto del Estado.

IV. Medioambiente y sostenibilidad

80. Una política medioambientalmente sostenible no se entiende sin todo lo que hemos explicado con anterioridad sobre la gestión de flujos. La gestión de flujos, la reducción de la presión es la principal política medioambiental que hoy importa y que hacemos desde el Partido Popular de Eivissa. Todo lo demás son discursos que no se aterrizan en gestión ni en datos.

81. Hacer una política medioambiental en nuestra isla pasa, también, por una correcta gestión de los recursos hídricos y los residuos que generamos. Hemos sido pioneros en el pasado en políticas medioambientales y lo volvemos a ser ahora.

82. Tampoco hemos de olvidar que nuestra economía se basa en las playas y la erosión de todos los niveles, meteorológico y humano, hace que hayamos de implicarnos no solo en su regeneración sino también en la de recuperación de la fauna y flora marina y no sólo en su protección.

83. La política hídrica ha pasado de la retórica para justificar las prohibiciones, a la planificación, proyección y ejecución para regular de una vez nuestro bien máspreciado.

84. Los graves efectos de la sequía pasada este último año son fruto de la sequía de inversiones de los socialistas en materia hídrica en Eivissa durante 8 años. No se hizo inversión alguna y la consecuencia es que no estamos

preparados para tener un buen ciclo del agua y poder subsistir mejor en casos como la sequía que hemos tenido en los últimos años.

85. No obstante, desde 2024 ya se empezaron a adoptar decisiones y así a nivel municipal se han invertido 24 millones de euros en redes de agua, 21 proyectos financiados, 10 millones se han reforzado por parte del Consell Insular, 10 millones por parte de los ayuntamientos y el resto por parte del Govern Balear, inversión que ha permitido mejorar el rendimiento hídrico de los municipios.

86. Por otro lado, la modificación del plan territorial insular introduce obligaciones en ordenación territorial como la reutilización obligatoria de las aguas grises, captación de agua de lluvia, prohibición de jardines tropicales, además de la prohibición del llenado de piscinas desde aguas subterráneas en mal estado. También la planificación urbana de la gestión sostenible del agua exige contención en los consumos de forma que la sostenibilidad del recurso sea responsabilidad de todos.

87. Además, en esta legislatura se ha adoptado el acuerdo de que los municipios únicamente consumirán agua desalada en invierno sin inyectar agua de acuíferos, lo que permitirá su regeneración. El acuerdo no sólo pasa por el consumo de desalada y la eficiencia de las redes, también tiene en cuenta como factor básico a desarrollar la reutilización de las aguas y por ello se está haciendo un esfuerzo e invirtiendo tiempo y recursos en bajar las conductividades para que se puedan utilizar las aguas regeneradas tanto para riego de campo como para baldeo y jardines.

88. Se ha acordado la puesta en marcha de un plan de choque que cuente con suficiente presupuesto, planificación y medición de objetivos a corto plazo, aumento de disponibilidad de agua desalada con cuantas instalaciones fijas o portátiles hagan falta, así como impulsar infraestructuras y fomentar el uso de aguas regeneradas.

89. El Govern balear del Partido Popular ha puesto el foco en Eivissa con inversiones y prioridades para compensar el abandono sufrido durante 8 años. En total se han invertido 28,7 millones de ITS en el ciclo integral del agua.

En concreto: Se está planificando una nueva desaladora en Sant Josep y ampliación ya en marcha este año de la planta de Santa Eulària, y una planta modular en Sant Antoni de Portmany.

90. Se ha establecido igualmente, la digitalización de captaciones de masas de agua subterránea, con sensores que permitan obtener datos en tiempo real y la instalación de contadores digitales en pozos de grandes consumidores y una importante inversión en dispensadores de las desaladoras, que se mantuvieron sin funcionar la pasada legislatura a pesar de que era obligatorio en alerta de sequía., ahora que se han puesto en marcha y han ahorrado a los acuíferos más de 170.000 metros cúbicos.

91. Por lo demás están también en marcha tres proyectos de nuevas plantas de regeneración a Can Bossa, Sant Antoni y Santa Eulària una inversión de 2,5 millones de impuesto de turismo sostenible, también en marcha las reparaciones de infiltraciones de Eivissa que permitirá poder utilizar el agua del EDAR de Sa Coma para riego, 1,9 millones invertidos.

92. El Partido Popular de Eivissa quiere centrar la atención en los residuos y su tratamiento. La legislación balear en residuos se rige principalmente por la Ley 8/2019, de 19 de febrero, de residuos y suelos contaminados de las Illes Balears, una norma pionera y más estricta que la estatal, enfocada en la economía circular, la reducción de plásticos de un solo uso y la responsabilidad ampliada del productor. Esta norma se alinea con la Directiva Marco 2008/98/CE y la legislación española (Ley 7/2022).

93. En materia de reciclaje, la ley de residuos y suelos contaminados establece unos objetivos claros: alcanzar el 50% de reciclaje en materiales como papel, metales, vidrio, plástico y biorresiduos de origen doméstico. En 2030 esta cifra tendrá que llegar al 65%. Con respecto a los envases, se tendrán que reciclar el 75% antes de 2030. Todas las líneas de actuación han de ir enfocadas a ese objetivo, y garantizar tanto que quien más contamina más paga como que se pague menos por reducir residuos.

94. Para el Partido Popular de Eivissa la agricultura, la ganadería, la pesca, es decir, nuestro sector primario es foco de atención permanente. Lo hemos

hecho así estos años. Los agricultores de nuestra isla, con su actividad propia (cultivos, ganadería...) son los que mantienen la biodiversidad y el paisaje singular de Eivissa. Todo ello a costa de un gran esfuerzo. Un sector muy particular con la necesidad de adaptarse a un equilibrio entre economía, medio ambiente y turismo.

95. Hemos de fomentar los productos locales, reforzar sellos como “sabors” u otros de “producto de Ibiza”, incentivar fiscalmente a explotaciones ecológicas o regenerativas. Apoyar el riego inteligente, sensores de humedad y el reutilizar aguas depuradas. Incentivar la realización de actividades que complementen sus ingresos y animen a sectores jóvenes como son la producción agrícola con alojamiento rural controlado; la experiencia con catas, talleres y visitas; promover las rutas gastronómicas locales y la compra del producto local.

96. Además de todo lo anterior, hemos de recuperar tierras abandonadas, incentivar los bancos de tierras para jóvenes agricultores, incentivar el cuidado de las tierras como franja que impida los incendios forestales, evitando la desertización, fomentar la llegada de agricultores externos cualificados, así como seguir incentivando la labor de las cooperativas en un sector tan fraccionado como el insular.

V. Inmigración: recuperar el control

97. Ibiza y el conjunto de las Illes Balears se han convertido en una de las principales puertas de entrada de la inmigración irregular en el Mediterráneo occidental. Baleares es frontera sur de Europa, aunque no se la dote de los medios que esa condición exige. Lo que nos lleva a concluir que estamos ante una frontera real sin un sistema preparado para ejercer el control que esa condición requiere.

98. Que duda cabe que la consolidación de la ruta Argelia–Baleares ha transformado el mapa migratorio. La presión se ha desplazado hacia nuestras costas, convirtiendo a Eivissa en un territorio de llegada. Si miramos atrás, el contraste es evidente. En 2018, la llegada de inmigración irregular a

Baleares era todavía un fenómeno muy limitado. Hoy, en cambio, la realidad es completamente distinta. El año pasado se rozaron las seis mil llegadas. Esta situación desbordante responde a la ausencia de una política migratoria coherente, ordenada y eficaz por parte de Gobierno Central. Porque cuando los flujos cambian y las políticas no se adaptan, aparece el descontrol.

99. Y ese descontrol tiene consecuencias concretas sobre el territorio, los servicios públicos y la convivencia. La inmigración es una oportunidad. Pero cuando se produce sin control, se convierte en un factor de tensión, especialmente en territorios como Eivissa, donde la capacidad de absorción es finita y donde cada desequilibrio tiene un impacto inmediato.

100. Y ese impacto se hace visible en el sistema de protección de menores extranjeros no acompañados. Baleares tutela hoy cerca de setecientos menores en un sistema que ha superado ampliamente su capacidad. E Ibiza sufre también esta presión con especial intensidad, obligando a adaptar recursos y a gestionar una realidad estructural con herramientas creadas para realidades distintas.

101. Lo que ocurre en Ibiza refleja esa desidia en la gestión de la inmigración por parte del Gobierno Central. En Ibiza los centros de acogida -nunca concebidos para atender las consecuencias de la inmigración irregular-, atienden a más de un centenar de menores. Sus recursos están superados. Se está empleando un sistema local e insular de protección social para fines que corresponden a la política migratoria estatal.

Porque, en la práctica, son los consells insulares y los ayuntamientos quienes están gestionando en primera línea los efectos de decisiones que se adoptan en otros niveles, asumiendo responsabilidades sin contar con los recursos. Ya lo han advertido: la presión ha superado todas las previsiones y está tensionando gravemente los servicios públicos destinados a menores.

102. Ante esta situación, el Partido Popular mantiene una posición firme: la solidaridad solo es posible si es sostenible, y la sostenibilidad exige reconocer que los recursos son limitados y que la capacidad de acogida tiene límites reales.

Mientras, el Gobierno central quiere redistribuir hacia Baleares la presión migratoria sin reducirla. Quiere trasladar el problema de un territorio a otro sin

resolverlo. Ahora bien, la política migratoria debe basarse en criterios de orden y control. Esa es la diferencia entre una política de brazos caídos y una política eficaz.

103. Por eso proponemos:

1. Recuperar el control, es decir, actuar en frontera, anticiparse a los flujos y disponer de los medios necesarios para ordenarlos. En este sentido, el despliegue efectivo y permanente de Frontex en las aguas de Baleares no es una opción, sino una necesidad inaplazable.
2. Cerrar el ciclo de la inmigración irregular. No basta con gestionar la llegada. Resulta necesario reforzar de manera efectiva las políticas de retorno, garantizando la devolución a sus países de origen de aquellas personas que, según la ley, no cumplen los requisitos para permanecer en España.
La capacidad de decidir quién puede entrar, quién puede quedarse y en qué condiciones es el núcleo de cualquier política migratoria seria.
3. El refuerzo de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado en Eivissa y en el conjunto de las Pitiusas es imprescindible. Guardia Civil y Policía Nacional son el instrumento fundamental para ejercer ese control de forma efectiva. Hoy, sus plantillas no están dimensionadas para la realidad que enfrentan, y sin medios suficientes el control se debilita.
4. Una inmigración vinculada a la aportación real. No hay derechos sólidos sin deberes asumidos. Defendemos una inmigración ordenada que abra puertas, pero también exija implicación; que ofrezca oportunidades a quien llega con voluntad de trabajar, de integrarse y de contribuir al progreso común. La permanencia estable en nuestro país no puede ser solo el resultado del paso del tiempo, sino la consecuencia de un esfuerzo real, de una integración efectiva y de la capacidad de construir un proyecto de vida autónomo. Solo así la inmigración se convierte en un factor de cohesión, confianza y prosperidad compartida.

C. Administraciones, participación y transparencia

104. El Partido Popular de Eivissa se declara el partido de la simplificación administrativa, de la reducción de burocracia. Sabemos el peso y el lastre que supone la burocracia en nuestra actividad económica y por ello nos comprometemos a reducir cargas para mejorar.

105. Las primeras leyes de simplificación administrativa ya las aprobó en Illes Balears el Partido popular en la legislatura 2011-2015 cuando aprobamos las leyes 2/2012, de 4 de abril, de apoyo a los emprendedores y las emprendedoras y a la micro, pequeña y mediana empresa y 5/2015, de 23 de marzo, de racionalización y simplificación del ordenamiento legal y reglamentario de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears.

106. En esta legislatura el Govern Balear del Partido Popular ha aprobado la importantísima Ley 7/2024, de 11 de diciembre, de medidas urgentes de simplificación y racionalización administrativas de las administraciones públicas de las Illes Balears que ha supuesto un verdadero hito en la simplificación de procedimientos administrativos y en el cumplimiento de la promesa electoral de apertura de un proceso de legalización extraordinaria en suelo rústico.

107. El Partido Popular de Eivissa vamos a seguir profundizando en la simplificación administrativa, ampliaremos el silencio positivo como regla por defecto en la relación con la Administración, generalizaremos el sistema de ventanilla única, extenderemos las declaraciones responsables como forma general de acreditación de los requisitos para la relación con la Administración. Ampliaremos el concepto de carga administrativa con la finalidad última de ejecutar una política de simplificación administrativa adecuada y eficaz. La simplificación garantizando una seguridad jurídica no sólo ayuda a dinamizar la economía, ayuda a reducir costes y es una mejora de la rentabilidad.

108. Para nosotros la transparencia no es un simple requisito administrativo ni una obligación que se cumple de manera formal; es una forma de entender la acción política y el ADN de nuestro gobierno. Creemos en una administración abierta, cercana y honesta, que rinde cuentas de su gestión y que actúa con la convicción de que gobernar bien también significa explicar bien lo que se hace. Abrir las puertas y las ventanas de las instituciones fue un primer paso necesario, pero ya no es suficiente.

109. Nuestro objetivo es ir más allá y garantizar que la información pública no solo esté disponible, sino que además sea clara, comprensible y accesible para cualquier ciudadano. Porque la transparencia real no consiste en inundar de datos, sino en facilitar el conocimiento. Gobernamos con eficacia, con responsabilidad y con la tranquilidad de no tener nada que esconder. Entendemos la transparencia como un compromiso con la calidad democrática, con la confianza ciudadana y con una política útil, seria y responsable. Una institución transparente es una institución más fuerte, más creíble y legítima.

110. La participación ciudadana es una pieza esencial de nuestra manera de gobernar, porque creemos firmemente que la política tiene más sentido cuanto más cerca está de las personas. Fomentamos la participación ciudadana en todos nuestros gobiernos con diferentes formatos y con iniciativas que nos permiten establecer un contacto directo y constante con los vecinos a través de reuniones sectoriales en las que escuchamos, dialogamos y compartimos propuestas.

111. Escuchar directamente a los vecinos nos ayuda a tomar el pulso de los municipios y la administración insular y nos permite, detectar necesidades concretas y explicar grandes proyectos, compartir su evolución, perfilar sus detalles y anticiparnos a posibles dificultades antes de que se conviertan en problemas mayores y así nos comprometemos a seguir haciéndolo.

A. Sa Força d'Eivissa

1. El Partit Popular d'Eivissa és la força política àmpliament majoritària a Eivissa, som **Sa Força d'Eivissa** i representam les idees i valors que conflueixen i conformen el corpus ideològic del centre reformista i liberal.

2. El Partit Popular d'Eivissa aspira a continuar configurant una Eivissa amb major benestar i progrés, centrats en millorar les condicions de vida dels eivissencs, de les persones i preservant la nostra identitat singular en el marc de l'Espanya plural, en definitiva, preservant el nostre patrimoni territorial, ambiental i històric-cultural.

3. Responem com a partit, per tant, al nostre sentiment de pertinença a Eivissa i a Espanya. I en aquest sentit, lideram les polítiques que es dirigeixen a la defensa i reivindicació del nostre fet polític insular propi i les que atenen la insubornable voluntat dels eivissencs.

4. **Sa Força d'Eivissa** és l'impuls que ens caracteritza i ha caracteritzat sempre com a poble per progressar; és la força dels nostres homes i dones, de la terra i la mar, de la pols i la sal; és el caràcter alegre i, alhora, confiat de la nostra gent; és l'actitud decidida i al temps, la mirada escèptica cap a la modernitat que ens permet una il·lusionada adaptació conservant la nostra pròpia essència. Sa Força d'Eivissa és tot allò que ens fa lleials, però al temps eminentment independents.

5. **Sa Força d'Eivissa** és també el que ens ha permès com a poble mantenir l'essència i al temps, convertir-nos en alguna cosa molt millor; el que hem transitat des de l'economia agrícola de subsistència a una potent economia de serveis i el que ens ha permès també anar superant crisis i convertint-les en oportunitats.

6. Superar les crisis i aprofitar-les com a impuls això és **Sa Força d'Eivissa**. Ho vam fer així en la crisi dels setanta quan la nostra incipient indústria turística ens va permetre fer el salt, com deim, d'una economia de

subsistència a una potent economia de serveis. Ho vam fer novament quan en els vuitanta ens convertim en líders turístics i de la mà del turisme assistim a les majors taxes de creixement econòmic i prosperitat que mai abans havíem aconseguit. Ho vam fer en la crisi del Golf en els noranta i les conseqüències que es van derivar, quan vam saber que el camí de superació de la crisi era la internacionalització de les nostres empreses. Ho vam fer en la crisi financera quan sortim de la mateixa afegint valor a la nostra indústria turística i vam escometre el gran procés de la seua transformació i millora. Ho vam fer en la pandèmia quan el tancament de la nostra indústria ens va obligar a desplegar polítiques de protecció a ciutadans i empreses amb les quals atendre el major desafiament sanitari al qual ens hem enfrontat. I ho vam fer i fem, en fi, ara que hem plantejat les polítiques de contenció i sostenibilitat per a preservar i millorar el nostre model turístic i productiu.

7. En aquest context històric, en aquests anys de la nostra democràcia quan els eivissencs han buscat i busquen un referent giren la mirada cap al Partit Popular d'Eivissa. Quan busquen una Administració que ajudi en lloc d'una que posi traves i esbronqui, dirigeixen la seua mirada cap al PP d'Eivissa. I quan busquen l'equilibri entre el progrés i el benestar d'una banda i la preservació territorial confien en el PP d'Eivissa.

8. Els eivissencs, en la seua immensa majoria, quan necessiten un partit que defensi la nostra història, la nostra personalitat pròpia, el nostre present i futur compartit i el reivindiqui front qui sigui (govern autonòmic, central o europeu) els eivissencs saben que el seu millor instrument és el PP d'Eivissa. En aquest sentit, naltros, el Partit Popular d'Eivissa, també som: Sa Força d'Eivissa.

9. Ser la força política líder, la força política majoritària; ser el projecte polític que rep un amplíssim suport, elecció rere elecció, pels eivissencs; ser **Sa Força d'Eivissa** suposa un orgull però, al temps, una enorme responsabilitat.

10. No podem dissociar la nostra acció política, la nostra acció de govern dels interessos i necessitats dels eivissencs. Ocupam la centralitat política i representam molt majoritàriament els eivissencs perquè hem construït un partit modern, de polítiques modernes (compassades a les noves realitats i nous temps) que empra llenguatges moderns, que acull a tots i ha recuperat a tots en aquesta lluita.

11. **Sa Força d'Eivissa** és també, en el nostre cas, ser determinants en les polítiques del Govern balear i en les futures polítiques del Govern Popular del nostre país. Ens comprometem, estam en primera línia defensant, però el nostre pes relatiu i qualitatiu ha de ser tengut en compte en les polítiques del Govern i del Govern de la nació.

B. Les polítiques del creixement i la sostenibilitat. Una illa de qualitat

I. Recapitulant

12. Hem demostrat en els governs d'aquests anys que era fal·laç el debat del decreixement. Si volem anar més lluny d'on estam hem de créixer. Créixer amb sentit, amb la direcció ben posada, corregint els desequilibris, ordenant el nostre creixement (límit de places hoteleres i extra hoteleres demostrat en els governs d'aquests anys que era fal·laç el debat del decreixement. Si volem anar més lluny d'on estam hem de créixer. Créixer amb sentit, amb la direcció ben posada, corregint els desequilibris, ordenant el nostre creixement (límit de places hoteleres i extra hoteleres; regulació d'entrada de vehicles, ordenació d'accessos a cales i platges com feim des de fa temps). Però créixer perquè només podem reunir més recursos a sanitat, educació o serveis amb creació de places de difícil cobertura, si creixem. O només podem disposar-nos a fer la gran inversió en infraestructures educatives o en el cicle de l'aigua si creixem.

13. I hem demostrat també que es pot créixer i a la vegada, fer polítiques de contenció, gestionar el nostre èxit i aquest debat: el de la gestió del nostre èxit; el de la lluita contra l'intrusisme i l'aprofitament de la marca Eivissa; el de l'accés a un habitatge digne a un preu assequible és el debat en el qual se centra aquesta legislatura i segurament marcarà també la pròxima.

14. Han estat nombroses les mesures que hem anat adoptant aquests anys i que han permès combinar, bé la resolució de problemes enquistats com el procediment de legalització extraordinària de construccions en rústic quan ja no és possible revertir la situació, bé una modificació del PTI –feta amb absolut suport ciutadà– que al mateix temps que ens permetia establir límits ens ajudava a eliminar regles absurdes, per exemple, en les segregacions de finques.

15. L'impacte de la reforma fiscal a la baixa realitzada des del Govern del PP de Balears ha estat important amb l'eliminació de l'impost de successions a familiars directes i la reducció al 50% dels col·laterals. Hem aprovat lleis de desburocratització i simplificació administrativa en multitud de matèries com per exemple l'externalització d'informes urbanístics. Eliminam la Comissió Balear de Medi Ambient.

16. Hem aprovat normativa de limitació de vehicles; eliminat 9.000 places turístiques i en només un any s'ha aconseguit, en la lluita contra l'intrusisme la retirada de més de 3.000 anuncis il·legals, eliminant 14.500 places turístiques més, reduint la pressió humana en temporada alta segons els índexs del *IBESTAT i augmentant l'ocupació i l'oferta reglada.

17. Tot això va donant resultats de creixement, però amb contenció i sostenibilitat: en 2024 van venir un 3% menys de turistes, però la despesa turística va créixer un 6%. Aquest ha estat sempre el paradigma, els mateixos o menys turistes però que gastin més. En 2025 hi ha hagut contenció en el nombre de visitants (+ 1,2%) i un increment del 4,9% de la despesa turística.

18. En els últims anys, l'arxipèlag s'ha situat entre les regions més dinàmiques d'Espanya, amb un creixement del PIB del 4,2% en 2024, per sobre de la mitjana nacional. Així mateix, les Pitiüses (Eivissa i Formentera) han mostrat un comportament especialment favorable, amb un creixement acumulat del 14,8% del Valor Afegit Brut entre 2019 i 2024, liderant l'evolució econòmica dins de Balears. Les previsions apunten a una moderació del creixement en els pròxims anys, encara que mantenint taxes elevades, entorn del 3,2% en 2025, impulsades principalment pel turisme i la demanda interna.

19. En aquest context, el creixement econòmic continua sent un factor clau per a la millora dels indicadors socioeconòmics, si bé persisteixen reptes estructurals com la dependència del turisme, la pressió sobre l'habitatge o la productivitat així com la sostenibilitat de la destinació i també en l'actualitat la volatilitat energètica, la fragmentació estratègica i la pressió creixent sobre els recursos ja no és únicament quant pot créixer el territori, sinó fins a quin punt és capaç de continuar generant prosperitat, cohesió i benestar sobre bases sostenibles.

20. Aquest impuls ofereix una oportunitat per a un desenvolupament sostenible i diversificat, que redueixi la dependència del turisme estacional i potencii nous productes turístics: naturalesa, esport, gastronomia, congressos i benestar.

21. L'illa d'Eivissa afronta reptes com la pressió sobre l'habitatge, la mobilitat i els recursos naturals, que requereixen polítiques responsables i equilibrades. És fonamental no sols no perdre sinó reforçar la identitat cultural i patrimonial, posar en valor el producte local i atreure inversions compromeses que aportin millores directes a la comunitat.

22. Al mateix temps, s'han de garantir habitatges assequibles, transport públic eficient i un creixement urbanístic ordenat, protegint l'aigua, gestionant residus i conservant els ecosistemes marins i terrestres. Així, Eivissa pot combinar sostenibilitat, benestar social i competitivitat econòmica, assegurant un futur que respecti la seua essència i enforteixi la seua identitat.

23. Per a millorar el producte turístic a Eivissa és clau continuar impulsant una estratègia de diversificació que permeti reduir la dependència del model estacional centrat en l'estiu, apostant per segments capaços d'atreure visitants durant tot l'any, desenvolupant més productes vinculats al turisme de naturalesa (senderisme, cicloturisme, observació de paisatges i espais protegits), el turisme esportiu (esdeveniments internacionals, retirs d'entrenament, esports nàutics), i el turisme de congressos i esdeveniments professionals (MICE), aprofitant la connectivitat i la imatge de marca de l'illa. A aquests es poden sumar altres nínxols amb alt potencial com el turisme

gastronòmic basat en producte local, el turisme cultural i patrimonial, el benestar i la salut (retirs, ioga, spas), o el turisme creatiu i musical més enllà de l'oci nocturn i els nòmades digitals com a millora la nostra capacitat de connexió independent de la geografia.

24. Tot això requereix inversió en infraestructures adaptades, promoció segmentada en mercats emissors amb menor estacionalitat, col·laboració públic-privada i una planificació que garanteixi la sostenibilitat del destí, tant en termes ambientals com socials i econòmics, reforçant la qualitat de l'oferta i augmentant la despesa mitjana per visitant sense incrementar la pressió sobre el territori.

25. Hem de promoure la figura de l'Inversor Compromès. Tot inversor que desenvolupi projectes a Eivissa contribueixi a la nostra estratègia de desenvolupament i ha de venir amb iniciatives concretes de millora de l'illa com a incentiu per a la seua inversió. Això podria incloure, per exemple, aportacions a la conservació d'espais naturals, programes de rehabilitació patrimonial, desenvolupament d'infraestructures sostenibles, o accions per a millorar la mobilitat i els serveis públics. Aquest enfocament no sols promou la responsabilitat social de les inversions, sinó que garanteix que el creixement econòmic generi un impacte positiu directe en la qualitat de vida dels residents i en la sostenibilitat de l'illa, alineant els interessos privats amb el benestar comunitari i la protecció dels recursos locals i no desvinculant la seua estratègia particular a l'estratègia com a comunitat.

26. És prioritari posar en valor la identitat cultural i patrimonial d'Eivissa com a element diferenciador dins de la seua estratègia turística, no sols com a reclam per al visitant, sinó com a eix de cohesió social. Això implica desenvolupar polítiques responsables que integrin tant a la població resident com als qui visiten l'illa, fomentant un model en el qual la cultura local – tradicions, patrimoni històric, gastronomia i formes de vida – sigui respectada, protegida i compartida de manera autèntica.

27. En aquest context, resulta fonamental impulsar mesures d'integració social dirigides a la població resident, especialment tenint en compte l'important creixement demogràfic derivat de la immigració en els últims

anys, tant de treballadors vinculats al sector turístic com de nous residents internacionals. Potenciar polítiques voluntàries com a programes de formació i inserció laboral, aprenentatge de l'idioma, participació en la vida comunitària i accés equitatiu a serveis públics. Una dada clara que reflecteix la intensitat del fenomen migratori recent a Eivissa és que la població de l'illa ha passat d'uns 154.186 habitants en 2021 a més de 164.000 en 2025, la qual cosa suposa un augment d'aproximadament 10.000 persones en tot just quatre anys (INE).

II. Turisme i competitivitat

28. En 2019 vam dir que havíem de centrar-nos en l'eliminació de l'oferta turística il·legal, que era el veritable problema de la massificació i al temps el veritable problema de la legalitat tant en transports, com en lloguers turístics.

29. Sis anys de treball continuat han donat fruits en transports (avui donam la batalla diària contra l'oferta il·legal i taxis pirata), en tanques publicitàries (la retirada de tanques publicitàries il·legals ha estat massiva en aquests sis anys) i en oferta turística il·legal (avui podem dir que s'han eliminat els anuncis de lloguers il·legals en la principal comercialitzadora Airbnb).

30. El Sistema d'Intel·ligència Turística del Consell ha comptabilitzat els turistes d'abril a agost de 2024 i d'abril a agost de 2025 i el resultat ha estat 2.000 turistes menys cada dia i no obstant això han augmentat les reserves legals en 5.000 persones al dia. El que vol dir, que venen menys turistes i els que venen van a l'oferta legal, en concret hi ha hagut una mitjana diària de 7.000 turistes menys en l'oferta il·legal.

L'exemple més visible d'aquest enfocament és el treball realitzat amb la plataforma d'anunciant més important on s'ha passat d'uns 4.400 anuncis actius a uns 1.800, la qual cosa equival a l'eliminació d'unes 14.500 places turístiques il·legals. L'impacte agregat d'aquesta estratègia es reflecteix en l'Índex de Pressió Humana (IPH) del IBESTAT ja que a l'agost de 2024 l'IPH mitjà va ser de 316.076 persones presents diàriament mentre que a l'agost de 2025 va descendir a 297.307, gairebé 19.000 persones menys al dia en plena temporada alta, un ajust del 5,9% que retorna l'illa a nivells de 2014.

31. La gestió de l'èxit turístic, les polítiques dirigides a gestionar els fluxos i corregir el desequilibri entre el planificat i la realitat, o senzillament pal·liar la saturació o la congestió, té com a revers que els qui a l'inici apreciaven i jutjaven negativament la saturació, quan els afecta directament la rebaixa de la saturació passen jutjar negativament aquesta menor saturació perquè directament els afecta.

Les dades de 2025 ofereixen una lectura clara. En el conjunt de la temporada turística alta, entre l'1 de juny i 30 de setembre l'IPH va registrar una reducció mitjana de 13.366 persones presents cada dia respecte de 2024 . A l'agost el descens va ser de pràcticament 19.000 persones situant la pressió a nivells de 2014 i això tot i que Eivissa té avui 30.951 residents més que llavors. És a dir, si l'IPH cau a nivells de fa 11 anys malgrat un fort increment de la població resident significa que l'origen de la pressió humana estava en dinàmiques que no formen part de l'economia formal.

32. D'altra banda, també hem de ser conscients que el mercat corregeix tota aquella oferta que no compleix els estàndards o que jutja amb preus i qualitat fora de mercat i això també cal tenir-ho en compte. El repte aquí és explicar que s'han d'acomodar el planificat i la realitat perquè si es deixa l'activitat (legal i il·legal) al descontrol, la destinació sofrirà no sols un desajust de recursos en l'immediat que generi malestar intern, sinó que el propi model turístic farà fallida a mitjà termini per la mala experiència del visitant. Dit d'una altra manera, si el visitant experimenta saturació, deixarà de venir i això afectarà el sector legal, per la qual cosa les mesures de lluita contra la il·legalitat poden tenir un efecte negatiu a priori, però garanteixen la sostenibilitat del model.

33. Eivissa no és només una destinació turística, és un territori amb identitat, patrimoni i comunitat. El model del Partit Popular situa les persones i el territori en el centre de les decisions, amb un compromís clar: garantir que el turisme sigui compatible amb la qualitat de vida dels residents.

34. Governam amb fets. Hem posat en marxa el control de vehicles a l'estiu, combatut amb fermesa l'oferta il·legal d'habitatges turístics i millorat la gestió de l'aigua i dels residus. Són decisions valentes que ordenen l'economia, corregeixen abusos i asseguren que el creixement es desenvolupi dins de

marges sostenibles. Tot això es fa des de la governança compartida i la col·laboració públic-privada, que permeten multiplicar l'abast de les polítiques i consolidar consensos duradors.

35. La nostra aposta és la diversificació i la qualitat. A més del sol i platja, impulsam el turisme familiar, cultural, esportiu i de congressos. Volem atreure visitants responsables, que respectin la nostra illa, valorin la nostra cultura i visquin en harmonia amb la comunitat. Aquesta aposta per la diversificació i la qualitat ha de permetre que les inversions privades en matèria turística hagin de dirigir-se cap a productes d'alt valor afegit, revitalitzant elements patrimonials, potenciant el producte local o creant productes singulars i tot això, així com les places turístiques associades ha de quedar regulat en el Pla d'Intervenció en àmbits turístics de l'Eivissa.

36. El turisme i l'habitatge van de bracet. No pot haver-hi turisme de qualitat sense una illa habitable per als qui la sostenen. Per això impulsam habitatge assequible per a residents, transport públic gratuït i sostenible, i serveis que milloren la vida dels eivissencs i l'experiència dels qui ens visiten.

37. Defensem un model turístic basat en la sostenibilitat, la corresponsabilitat i la legalitat. Un model que rebutja els excessos i aposta per la qualitat, el respecte a l'entorn i la convivència. Eivissa sostenible és construir millors llocs per viure i, per tant, millors llocs per visitar.

38. Es proposa impulsar mesures estratègiques basades en un creixement econòmic equilibrat que combini sostenibilitat ambiental, social i econòmica, apostant per diversificar el model productiu més enllà del turisme mitjançant el foment de sectors com la innovació en l'agricultura, la pesca i la ramaderia, l'economia blava i les energies renovables, al mateix temps que s'incentiva la productivitat empresarial a través de la digitalització i la formació del capital humà o la tecnificació dels processos.

39. El producte local d'Eivissa, des de la seua gastronomia fins a les seues artesanies i productes agrícoles, actua com un autèntic imant per a un segment de turisme qualitatiu, especialment el mercat gastronòmic, que busca experiències autèntiques i vincles amb la cultura del destí. Posar en

valor aquests productes de mar i terra no sols incrementa l'atractiu turístic, sinó que també genera un efecte multiplicador en l'economia local, promovent petites i mitjanes empreses, cooperatives i productors tradicionals. Promoure rutes gastronòmiques, fires de productes locals, mercats artesanals i certificacions de qualitat permet diferenciar l'oferta de l'illa, atreure visitants de major poder adquisitiu i fomentar un turisme sostenible que respecti la identitat cultural i l'entorn d'Eivissa.

40. Impulsar el creixement i la competitivitat de les petites i mitjanes empreses (pimes) d'Eivissa a través d'una combinació d'incentius fiscals, suport a la digitalització, simplificació administrativa i foment de la internacionalització.

41. Fer costat a les pimes a Eivissa enforteix l'economia local i redueix la dependència exclusiva del turisme, fomentant la creació d'ocupació per a residents i retenint talent juvenil, al mateix temps que impulsa sectors com la gastronomia, l'artesanía i els serveis innovadors, diversificant l'activitat econòmica, reforçant la identitat cultural i l'atractiu turístic basat en experiències autèntiques, promovent negocis sostenibles i l'economia circular per cuidar el medi ambient de l'illa, i enfortint un teixit empresarial resiliència i competitiu capaç d'enfrontar crisis econòmiques.

42. Impulsar l'empresa familiar i activar en la mesura que sigui possible el seu relleu generacional i posar en valor els incentius fiscals que bonifiquen a la continuïtat de l'empresa familiar.

43. Crear teixit empresarial que fomenti la creació d'empreses, el retorn del talent i la competitivitat amb la supressió dels sobre costos de la insularitat.

44. Es poden desenvolupar polítiques de recuperació marina orientades a la conservació d'ecosistemes costaners i submarins, com a prades de posidònia, esculls i zones d'interès ecològic, amb l'objectiu d'incentivar el turisme de submarinisme i altres activitats aquàtiques. Aquest segment turístic és cada vegada més rellevant, atès que atreu a visitants interessats en experiències sostenibles i de qualitat, genera una alta despesa mitjana per persona i contribueix a desestacionalitzar la demanda, en no concentrar-se

únicament en els mesos d'estiu. A més, el turisme de naturalesa marina està en creixement a nivell internacional, demostrant ser rendible i capaç de diversificar l'economia local, al mateix temps que promou la consciència ambiental i la protecció dels recursos marins d'Eivissa.

III. Territori, habitatge, mobilitat. Gestió integral de la petjada humana

45. La recent modificació número 2 del Pla Territorial Insular (PTI) marca un abans i un després en l'ordenació d'Eivissa. Per primera vegada, en aquests anys de govern, es limita de manera clara la possibilitat de destinar el sòl rústic a usos turístics. Amb aquesta decisió, el Partit popular d'Eivissa protegeix els recursos naturals —especialment l'aigua— i preserva el camp eivissenc enfront de la pressió de la turistificació.

46. Aquesta mateixa modificació ens ha permès donar solució a qüestions llargament sol·licitades pels eivissencs com per exemple ajustar les segregacions entre finques, entre d'altres.

47. D'aquesta manera, l'estratègia territorial es converteix en una eina essencial per avançar cap a un model equilibrat:

- Prioritza l'ús responsable de l'aigua com a condició prèvia a qualsevol creixement.
- Ordena l'activitat turística i residencial en funció de la capacitat de càrrega del territori.
- Reforça la coherència entre sostenibilitat, cohesió social i qualitat de vida.

48. El creixement il·limitat i descontrolat ja no és compatible amb el nostre projecte d'illa. El futur ha de construir-se sobre la sostenibilitat i l'arrelament, no sobre l'especulació ni la improvisació.

49. I al mateix temps que som conscients que el creixement descontrolat no genera benestar, sinó que ens empobreix i genera malestar, pensam també que no hi ha un model alternatiu que garanteixi major benestar que el

que venim desenvolupant des dels anys 60. No som de prohibir, som de gestionar, de regular, d'ordenar per continuar fent compatible la nostra forma singular de vida, la nostra forma genuïna de desenvolupament i progrés.

50. Eivissa no és un problema. L'èxit no és un problema. És un repte. I és un repte que afrontam des del que som. Eivissa és un mosaic de persones que han vingut de tota Espanya i de tot el món a construir una de les societats més obertes, dinàmiques i orgulloses d'aquest país. Aquesta obertura és una fortalesa. És part de la nostra identitat.

51. Però també hem de dir alguna cosa amb la mateixa claredat: Eivissa és una terra d'oportunitats per a qui ve a aportar, a treballar i a respectar les nostres normes. No ho és per a qui ve a aprofitar-se de l'illa des de la il·legalitat i la competència deslleial.

52. Aquí no sobra ningú que vulgui formar part, però sí que sobra qui no respecta i des d'aquest convenciment abordam el repte que tenim: gestionar l'èxit sense renunciar al que som. Un repte complex, que no es resol amb eslògans sinó amb gestió, amb dades i amb decisions valentes.

53. Enfront dels qui simplifiquen, naltros deim la veritat: els problemes són complexos i requereixen solucions específiques, per això el nostre model és clar: gestió de fluxos, millora de serveis i solucions concretes per a cada problema.

54. Eivissa no pot créixer sense ordre. La saturació no es combat amb prohibicions ideològiques, sinó amb gestió intel·ligent de fluxos. I quan parlam de gestió de fluxos, no parlam únicament de transport.

55. Hem d'ordenar la mobilitat i per això l'ordenació dels vehicles de rent a car, caravanes i vehicles que arriben de fora és una fita, és un sistema de limitació i control que ja és referència per a altres illes.

56. D'altra banda, reforçam serveis: nou contracte d'autobús, més capacitat i millor cobertura i apostam per la promoció tarifària del transport públic, perquè els qui més ho necessiten puguin moure's en un context de

pujada constant de preus, i especialment d'impostos per part del Govern de la nació.

57. Hem de reduir la petjada humana eliminant la il·legalitat. La saturació no la genera només l'activitat regulada, sinó especialment la il·legal. Per això la lluita contra l'intrusisme és també una política de gestió de fluxos amb eliminació d'oferta il·legal en plataformes, control i inspecció coordinada, col·laboració públic-privada. Cada plaça il·legal que desapareix és pressió que es redueix.

58. Hem de gestionar correctament el parc d'habitatge perquè l'habitatge també és gestió de fluxos i per a això hem treure al mercat habitatge buit, donar seguretat al propietari, mobilitzar habitatge privat i públic. Cada habitatge tancat és major pressió al sistema. No es tracta de créixer menys, sinó d'ordenar millor el que ja tenim.

59. I precisament gestionar els reptes anteriors, té un efecte directe en la disminució dels residus generats i l'aigua consumida, factors clau del nostre futur més immediat.

60. Gestionar fluxos, com deim, és això: mobilitat, legalitat i habitatge funcionant de manera coherent.

61. Sens dubte la gran crisi d'habitatge que patim no pot entendre's sense els efectes perniciosos de les polítiques socialistes d'habitatge a Illes Balears durant dues legislatures i ara en aquests vuit anys de govern socialista al nostre país. Hem assistit a un creixement desorbitat dels preus conseqüència directa de polítiques equivocades, de polítiques que han fet impossible el desenvolupament de l'oferta.

62. El problema de l'habitatge no és únic. És la suma de diversos factors, i cadascun exigeix la seua pròpia solució. Hi ha habitatge que no és al mercat, en el cas d'Eivissa hi ha milers d'habitatges buits mentre hi ha famílies que no troben lloguer i la causa directa d'això és la inseguretat jurídica del propietari.

63. Avui, molts propietaris prefereixen no llogar abans que arriscar-se a: impagaments, processos judicials interminables, ocupació i cal dir-ho amb claredat: sense propietat privada protegida, no hi ha habitatge.

64. Enfront del partit socialista i els seus socis que han optat per atacar al petit propietari, naltros defensam el contrari: seguretat jurídica, agilitació de desnonaments enfront d'impagament, facilitats per a treure habitatge al mercat, perquè cada habitatge que torna al mercat és una solució immediata.

65. D'altra banda, falta d'oferta. Aquí l'evidència és clara. La mateixa Comissió Europea assenyala que la crisi d'habitatge s'explica per un desajust entre oferta i demanda agreujat per burocràcia, falta de sòl disponible i excés de regulació.

66. A Espanya es necessiten milions d'habitatges addicionals, i una de les principals barreres és la lentitud administrativa. Per això, la nostra línia és clara: eliminació de la necessitat de llicència en molts supòsits, substitució per sistemes de control a posteriori, generalització d'informes urbanístics per entitats privades homologades, reducció dràstica de terminis.

67. A més, per generar oferta en un moment d'excepció fa falta replantejar-se alguns paràmetres que han informat els nostres urbanismes com les densitats, les intensitats d'usos, les altures, tot això requereix d'un procés de reflexió. Com també és necessari en aquest moment d'excepció el desenvolupament dels Projectes Residencials Estratègics que contempla la legislació autonòmica.

68. Però igualment, no n'hi ha prou amb generar oferta. Cal orientar aquesta oferta. Per això defensam reserva de sòl per a residents, percentatge específic per a joves empadronats des de fa anys, prioritat als qui formen part d'aquesta comunitat. Així mateix, continuarem treballant per incorporar diverses qüestions que permetin donar solucions a determinats problemes com són la necessària concordança entre les diferents edificacions legalitzades en la mateixa parcel·la i la realitat registral o també equiparar el

tractament en les segregacions de finques segons les finques hagin estat adquirides per pacte successori o en herència.

69. I, a més, és necessari que el Govern central actuï, no pot continuar mantenint solars buits mentre altres administracions cedeixen sòl públic. És necessari que l'Estat construeixi i deixi de traslladar la responsabilitat a uns altres.

70. També tenim en els habitatges per al personal temporal un repte singular que afrontar i per això plantejam equipaments específics en zones turístiques i solucions adaptades a treballadors de temporada.

71. D'altra banda, hi ha solucions d'habitatge que no són solucions i així el control de lloguers no funciona. Sempre que s'han controlat, les dades demostren que hi ha una caiguda significativa de l'oferta, reducció de contractes, augment del lloguer temporal. És a dir, els controls no solucionen el problema, el desplacen, redistribueixen l'escassetat, però no l'eliminen. Per això naltros apostam, pel contrari: augmentar l'oferta, no restringir-la.

72. En mobilitat aplicam exactament el mateix principi que en el conjunt de la política pública: no es tracta de prohibir per ideologia, sinó d'ordenar perquè el sistema funcioni millor.

73. Durant anys, Eivissa ha sofert un creixement desordenat del parc mòbil que no responia a la capacitat real de l'illa. Hi ha hagut un moment que més cotxes no significaven més mobilitat, sinó més congestió, més temps de desplaçament i pitjor qualitat de vida.

74. Per això hem afrontat un canvi estructural per ordenar els fluxos d'entrada de vehicles i, per primera vegada, l'illa fixa un límit i un sistema de control real sobre quants vehicles pot assumir en temporada alta amb l'objectiu clar de reduir la pressió sense limitar l'activitat econòmica ni la mobilitat de residents i treballadors.

75. I ho feim, a més, diferenciant, protegint la mobilitat de residents, garantint l'activitat econòmica i actuant sobre els excessos que generen

saturació, perquè no tots els fluxos tenen el mateix impacte, i la política pública ha de ser capaç de distingir-los.

76. Però ordenar la mobilitat no és només limitar. És també oferir alternatives reals i per aquest motiu, el nou contracte de transport públic suposa un altre salt important: més línies, millor cobertura territorial, major freqüència i un sistema més modern i eficient.

77. A l'anterior, se suma l'aposta per la promoció tarifària del transport públic, clau en un context en el qual les famílies i treballadors estan sofrint una pujada constant de preus —i especialment d'impostos—.

78. El transport públic ha de ser una alternativa real, no una opció residual i això implica fer-ho accessible, competitiu i útil en el dia a dia. En definitiva, el nostre model de mobilitat respon a una idea molt clara: menys desordre, més eficiència; menys saturació, més capacitat de moviment; menys improvisació, més planificació.

79. I també en aquest àmbit de gestió i reducció de la petjada humana, la lluita contra l'intrusisme ens permet afirmar que el turisme no és el desequilibri, el desequilibri el genera la il·legalitat i avui actuam en eliminació d'oferta il·legal en plataformes; col·laboració amb el sector privat; coordinació institucional a través de la Mesa de lluita contra l'intrusisme i el resultat de tot això és una reducció clara de la pressió en temporada alta, mesurada a través de l'índex de pressió humana. Això no és discurs. És gestió amb resultats i, a més, és un model que ja s'està estenent a la resta de l'Estat.

IV. Medi ambient i sostenibilitat

80. Una política mediambientalment sostenible no s'entén sense tot el que hem explicat amb anterioritat sobre la gestió de fluxos. La gestió de fluxos, la reducció de la pressió, és la principal política mediambiental que avui importa i que feim des del Partit Popular d'Eivissa. Tota la resta són discursos que no s'aterren en gestió ni en dades.

81. Fer una política mediambiental a la nostra illa passa, també, per una correcta gestió dels recursos hídrics i els residus que generam. Hem estat pioners en el passat en polítiques mediambientals i ho tornam a ser ara.

82. Tampoc hem d'oblidar que la nostra economia es basa en les platges i l'erosió de tots els nivells, meteorològic i humà. Això fa que hàgim d'implicar-nos no sols en la seua regeneració sinó també en la de recuperació de la fauna i flora marina i no sols en la seua protecció.

83. La política hídrica ha passat de la retòrica per justificar les prohibicions a la planificació, projecció i execució per regular d'una vegada el nostre bé més preuat.

84. Els greus efectes de la sequera passada aquest últim any són fruit de la sequera d'inversions dels socialistes en matèria hídrica a Eivissa durant vuit anys. No es va fer cap inversió i la conseqüència és que no estam preparats per tenir un bon cicle de l'aigua i poder subsistir millor en casos com la sequera que hem tengut en els últims anys.

85. No obstant això, des de 2024 ja es van començar a adoptar decisions i així a nivell municipal s'han invertit 24 milions d'euros en xarxes d'aigua, 21 projectes finançats, 10 milions s'han reforçat per part del Consell Insular, 10 milions per part dels ajuntaments i la resta per part del Govern Balear, inversió que ha permès millorar el rendiment hídric dels municipis.

86. D'altra banda, la modificació del pla territorial insular introdueix obligacions en ordenació territorial com la reutilització obligatòria de les aigües grises, captació d'aigua de pluja, prohibició de jardins tropicals, a més de la prohibició de l'ompliment de piscines des d'aigües subterrànies en mal estat. També la planificació urbana de la gestió sostenible de l'aigua exigeix contenció en els consums de manera que la sostenibilitat del recurs sigui responsabilitat de tots.

87. A més, en aquesta legislatura s'ha adoptat l'acord que els municipis únicament consumiran aigua dessalada a l'hivern sense injectar aigua d'aqüífers, la qual cosa permetrà la seua regeneració. L'acord no sols passa

pel consum de dessalada i l'eficiència de les xarxes també té en compte com a factor bàsic a desenvolupar la reutilització de les aigües i per això s'està fent un esforç i invertint temps i recursos en baixar les conductivitats perquè es puguin utilitzar les aigües regenerades tant per a reg de camp com per a aigualeig i jardins.

88. S'ha acordat la posada en marxa d'un pla de xoc que compti amb suficient pressupost, planificació i mesurament d'objectius a curt termini, augment de disponibilitat d'aigua dessalada amb quantes instal·lacions fixes o portàtils facin falta, així com impulsar infraestructures i fomentar l'ús d'aigües regenerades.

89. El Govern balear del Partit Popular ha posat el focus a Eivissa amb inversions i prioritats per compensar l'abandó sofert durant 8 anys. En total s'han invertit 28,7 milions d'ITS en el cicle integral de l'aigua. En concret: S'està planificant una nova dessaladora a Sant Josep i ampliació ja en marxa aquest any de la planta de Santa Eulària, i una planta modular a Sant Antoni de Portmany.

90. S'ha establert igualment la digitalització de captacions de masses d'aigua subterrània, amb sensors que permetin obtenir dades en temps real i la instal·lació de comptadors digitals en pous de grans consumidors i una important inversió en dispensadors de les dessaladores, que es van mantenir sense funcionar la passada legislatura a pesar que era obligatori en alerta de sequera, ara que s'han posat en marxa i han estalviat als aquífers més de 170.000 metres cúbics.

91. D'altra banda estan també en marxa tres projectes de noves plantes de regeneració a Can Bossa, Sant Antoni i Santa Eulària una inversió de 2,5 milions d'impost de turisme sostenible. També en marxa les reparacions d'infiltracions d'Eivissa que permetrà poder utilitzar l'aigua de l'EDAR de Sa Coma per a reg, 1,9 milions invertits.

92. El Partit Popular d'Eivissa vol centrar l'atenció en els residus i el seu tractament. La legislació balear en residus es regeix principalment per la Llei 8/2019, de 19 de febrer, de residus i sòls contaminats de les Illes Balears, una

norma pionera i més estricta que l'estatal, enfocada en l'economia circular, la reducció de plàstics d'un sol ús i la responsabilitat ampliada del productor. Aquesta norma s'alinea amb la Directiva Marc 2008/98/CE i la legislació espanyola (Llei 7/2022).

93. En matèria de reciclatge, la llei de residus i sòls contaminats estableix uns objectius clars: aconseguir el 50% de reciclatge en materials com a paper, metalls, vidre, plàstic i bioresidus d'origen domèstic. En 2030 aquesta xifra haurà d'arribar al 65%. Respecte als envasos, s'hauran de reciclar el 75% abans de 2030. Totes les línies d'actuació han d'anar enfocades a aquest objectiu, i garantir tant que qui més contamina més paga com que es pagui menys per reduir residus.

94. Per al Partit Popular d'Eivissa, l'agricultura, la ramaderia, la pesca, és a dir, el nostre sector primari, és focus d'atenció permanent. Ho hem fet així aquests anys. Els agricultors de la nostra illa, amb la seua activitat pròpia (cultius, ramaderia..), els que mantenen la biodiversitat i el paisatge singular d'Eivissa, tot això gràcies a un gran esforç. Un sector molt particular amb la necessitat d'adaptar-se a un equilibri entre economia, medi ambient i turisme.

95. Hem de fomentar els productes locals, reforçar segells com "Sabors" o altres de "producte d'Eivissa", incentivar fiscalment explotacions ecològiques o regeneratives. Donar suport al reg intel·ligent, sensors d'humitat i reutilitzar aigües depurades. Incentivar la realització d'activitats que complementin els seus ingressos i animin a sectors joves, com són la producció agrícola amb allotjament rural controlat; l'experiència amb tastos, tallers i visites; promoure les rutes gastronòmiques locals i la compra del producte local.

96. A més de tot l'anterior, hem de recuperar terres abandonades, incentivar els bancs de terres per a joves agricultors, incentivar la cura de les terres com a franja que prevengui els incendis forestals, evitant la desertització, fomentar l'arribada d'agricultors externs qualificats, així com continuar incentivant la labor de les cooperatives en un sector tan fraccionat com l'insular.

V. Immigració: recuperar el control

97. Eivissa i el conjunt de les Illes Balears s'han convertit en una de les principals portes d'entrada de la immigració irregular en el Mediterrani occidental. Balears és davantera sud d'Europa, encara que no la hi doti dels mitjans que aquesta condició exigeix. El que ens porta a concloure que estam davant una frontera real sense un sistema preparat per exercir el control que aquesta condició requereix.

98. No hi ha dubte que la consolidació de la ruta Algèria-Balears ha transformat el mapa migratori. La pressió s'ha desplaçat cap a les nostres costes, convertint Eivissa en un territori d'arribada. Si miram enrere, el contrast és evident. En 2018, l'arribada d'immigració irregular a Balears era encara un fenomen molt limitat. Avui, en canvi, la realitat és completament distinta. L'any passat es van fregar les sis mil arribades. Aquesta situació desbordant respon a l'absència d'una política migratòria coherent, ordenada i eficaç per part del Govern central. Perquè quan els fluxos canvien i les polítiques no s'adapten, apareix el descontrol.

99. I aquest descontrol té conseqüències concretes sobre el territori, els serveis públics i la convivència. La immigració és una oportunitat. Però quan es produeix sense control, es converteix en un factor de tensió, especialment en territoris com Eivissa, on la capacitat d'absorció és finita i on cada desequilibri té un impacte immediat.

100. I aquest impacte es fa visible en el sistema de protecció de menors estrangers no acompanyats. Balears tutela avui prop de set-cents menors en un sistema que ha superat àmpliament la seva capacitat. I Eivissa sofreix també aquesta pressió amb especial intensitat, obligant a adaptar recursos i a gestionar una realitat estructural amb eines creades per a realitats distintes.

101. El que ocorre a Eivissa reflecteix aquesta desídia en la gestió de la immigració per part del Govern Central. A Eivissa els centres d'acolliment -mai concebuts per atendre les conseqüències de la immigració irregular-, atenen més d'un centenar de menors. Els seus recursos estan superats. S'està

emprant un sistema local i insular de protecció social per a fins que corresponen a la política migratòria estatal.

Perquè, en la pràctica, són els consells insulars i els ajuntaments els qui estan gestionant en primera línia els efectes de decisions que s'adopten en altres nivells, assumint responsabilitats sense comptar amb els recursos. Ja ho han advertit: la pressió ha superat totes les previsions i està tensionant greument els serveis públics destinats a menors.

102. Davant aquesta situació, el Partit Popular manté una posició ferma: la solidaritat només és possible si és sostenible, i la sostenibilitat exigeix reconèixer que els recursos són limitats i que la capacitat d'acolliment té límits reals.

Mentrestant, el Govern central vol redistribuir cap a Balears la pressió migratòria sense reduir-la. Vol traslladar el problema d'un territori a un altre sense resoldre'l. Ara bé, la política migratòria ha de basar-se en criteris d'ordre i control. Aquesta és la diferència entre una política de braços caiguts i una política eficaç.

103. Per això, proposam:

1. Recuperar el control, és a dir, actuar en frontera, anticipar-se als fluxos i disposar dels mitjans necessaris per ordenar-los. En aquest sentit, el desplegament efectiu i permanent de Frontex en les aigües de Balears no és una opció, sinó una necessitat inajornable.
2. Tancar el cicle de la immigració irregular. No n'hi ha prou amb gestionar l'arribada. Resulta necessari reforçar de manera efectiva les polítiques de retorn, garantint la devolució als seus països d'origen d'aquelles persones que, segons la llei, no compleixen els requisits per romandre a Espanya. La capacitat de decidir qui pot entrar, qui pot quedar-se i en quines condicions és el nucli de qualsevol política migratòria seriosa.
3. El reforç de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat a Eivissa i en el conjunt de les Pitiüses és imprescindible. Guàrdia Civil i Policia Nacional són l'instrument fonamental per exercir aquest control de manera efectiva. Avui, les seves plantilles no estan dimensionades

per a la realitat que enfronten, i sense mitjans suficients el control s'afebleix.

4. Una immigració vinculada a l'aportació real. No hi ha drets sòlids sense deures assumits. Defensem una immigració ordenada que obri portes, però també exigeixi implicació; que ofereixi oportunitats a qui arriba amb voluntat de treballar, d'integrar-se i de contribuir al progrés comú. La permanència estable al nostre país no pot ser només el resultat del pas del temps, sinó la conseqüència d'un esforç real, d'una integració efectiva i de la capacitat de construir un projecte de vida autònom. Només així la immigració es converteix en un factor de cohesió, confiança i prosperitat compartida.

C. Administracions, participació i transparència

104. El Partit Popular d'Eivissa es declara el partit de la simplificació administrativa, de la reducció de burocràcia. Sabem el pes i el llast que suposa la burocràcia en la nostra activitat econòmica i per això ens comprometem a reduir càrregues per a millorar.

105. Les primeres lleis de simplificació administrativa ja les va aprovar a Illes Balears el Partit Popular en la legislatura 2011-2015 quan aprovàrem les lleis 2/2012, de 4 d'abril, de suport als emprenedors i les emprenedores i a la micro, petita i mitjana empresa i 5/2015, de 23 de març, de racionalització i simplificació de l'ordenament legal i reglamentari de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

106. En aquesta legislatura, el Govern balear del Partit Popular ha aprovat la importantíssima Llei 7/2024, d'11 de desembre, de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques de les Illes Balears que ha suposat una veritable fita en la simplificació de procediments administratius i en el compliment de la promesa electoral d'obertura d'un procés de legalització extraordinària en sòl rústic.

107. El Partit Popular d'Eivissa continuarem aprofundint en la simplificació administrativa, ampliarem el silenci positiu com a regla per defecte en la relació amb l'Administració, generalitzarem el sistema de finestra única i estendrem les declaracions responsables com a forma general d'acreditació dels requisits per a la relació amb l'Administració. Ampliarem el concepte de càrrega administrativa amb la finalitat última d'executar una política de simplificació administrativa adequada i eficaç. La simplificació garantint una seguretat jurídica no sols ajuda a dinamitzar l'economia, ajuda a reduir costos i és una millora de la rendibilitat.

108. Per a naltros, la transparència no és un simple requisit administratiu ni una obligació que es compleix de manera formal; és una manera d'entendre l'acció política i l'ADN del nostre govern. Creim en una administració oberta, pròxima i honesta, que rendeix comptes de la seua gestió i que actua amb la convicció que governar bé també significa explicar bé el que es fa. Obrir les portes i les finestres de les institucions va ser un primer pas necessari, però ja no és suficient.

109. El nostre objectiu és anar més enllà i garantir que la informació pública no sols estigui disponible, sinó que a més sigui clara, comprensible i accessible per a qualsevol ciutadà. Perquè la transparència real no consisteix a inundar de dades, sinó a facilitar el coneixement. Governem amb eficàcia, amb responsabilitat i amb la tranquil·litat de no tenir res a amagar. Entenem la transparència com un compromís amb la qualitat democràtica, amb la confiança ciutadana i amb una política útil, seriosa i responsable. Una institució transparent és una institució més forta, més creïble i legítima.

110. La participació ciutadana és una peça essencial de la nostra manera de governar, perquè creiem fermament que la política té més sentit com més a prop està de les persones. Fomentem la participació ciutadana en tots els nostres governs amb diferents formats i amb iniciatives que ens permeten establir un contacte directe i constant amb els veïns a través de reunions sectorials en les quals escoltem, dialoguem i compartim propostes.

111. Escoltar directament els veïns ens ajuda a prendre el pols dels municipis i l'administració insular, i ens permet, detectar necessitats concretes i explicar grans projectes, compartir la seua evolució, perfilar els seus detalls i anticipar-nos a possibles dificultats abans que es converteixin en problemes majors i així ens comprometem a continuar fent-ho.